

(המשך מעמוד 61)

והופכים אלימים ומסוכנים. התנגדות רק מדרבנת אותם לאלימות.

אחוז מיקרי האונס בין אנשים זרים לחלוטין עולה בימינו, בגלל פתיחות העור לם והקלות היחסית של תיקשורת ותע" בורה. טרמפיסטיות נופלות קורבן לאנשים, בגלל אותה תיאוריה של "פרפריות", ככל שהן נראות זרוקות יותר, חושב לעצמו הנהג, "הן בטח גותנות לכל אחד, למה שלא תיתנה לי?" וכך הוא מנסה. אם הן אינן מסכימות מתפתח לפעמים קרב אלים, והגבר מפעיל כוח.

גם אונס תיירות הוא מסוג דומה. בגלל לבושן והתנהגותן החופשית הן מעוררות רושם אצל גברים הבאים מרקע שמרני כי הן מופקרות. ולכן, כאשר שימש גבר כר כי שוודית אחת, כבר נתנה לחברו את מול בלילה בשירותים של באר מסויים, הוא מרגיש מופלה לרעה כאשר אותה

אונס הוא

סוג של

תוקפנות

חברתית,

כמו פריצה

או גניבה.

זאת עבירה

המופנית

נגד החברה

נערה עצמה מסרבת להיעתר לחיזוריו. אונס תיירות הפך לתחביב ליהודי בעיר הנופש נתניה. אחד המיקרים המפורסמים ביותר היה אונס של שתי נערות שוודיות בידי בעל מיני-מרקט וכמה מלטשי יה" לומים. הם הציגו את עצמם לפני הנערות כיהלומנים, והציעו להן להבריח יהלומים באיבר מינן. כדי למדוד את המידה, ביקשו מהן להתפשט ודחפו פיסת נייר מקופלת לאיבר המין. האונס הקבוצתי בא בעקבות לבדיקה גינקולוגית זו.

נערות בעלות

שם רע

ב מחקר שעשה פרופסור אמיר באר ברסיטת ברקלי בארצות הברית, הת ברר לו כי גברים רבים נהגו לבוא במיוחד ממקומות מרוחקים, כדי לאנוס היספיות שהתגוררו בקומונות בסביבת ברקלי. גבי רים שלא היו אולי מנסים לגעת בנערה רגילה, חשבו כי ההיפיות שייכות לכל בגלל לבושן ואורה חייהן. הם לקחו את הנערות כטרמפיסטיות במכוניותיהם ואנסו אותן.

גם קורבנות האונס הקבוצתי הן לרוב הנערות בעלות השם הרע בשכונה. בר אוסטרליה, שבה יש מסורת גברית אל-י מה, האונס הקבוצתי מהווה 40 אחוז מכלל מיקרי האונס. בישראל רק 26 אחוז ממיקרי האונס הם אונס קבוצתי. מקום הנודע לשימצה בישראל בגלל ריבוי עב"י רות אלה היה ראש-העין. שם קרו כמה וכמה מיקרים שבהם היו מעורבים גברים בני אותה מישפחה וחבריהם. המיוחד במיקרים אלה היה שיתוף-פעולה מצד קטינה שכונתה, "השועלה", אשר היתה מפתה ומביאה את הנערות, טרף לגברים.

על המשותף והנבדל במתלוננות, בנא שמים ובסוגי האונס השונים — בכתבות הבאות. **אילנה אלון**

מיני מאלטע זאכען של ילדות

ט וב שחזר המיני לאופנה. ומי שיש לה רגליים יפות וחטובות, סוף-סוף תוכל להראותן. מי שיש לה חור בכיס תוכל לחסוך, בימי אינפלציה ומחירים-מר-קיעי-שחקים — כל סנטימטר נוסף של בד הוא כסף.

העיקר — אפשר יהיה לחדש את הר מלתחה בחצאיות מיני תוצרת-בית. חוק בסיסי הוא, מיני אפשר לעשות מכל דבר. כשהאופנה היתה מידי ומק-סי, קשה היה להשתמש בבגדים ישנים

טאפטה וכותנה

משמלות של ילדות לובשת חן סיווג, שכבר אינה ילדה, וראה זה פלא: קו המתניים מתאים, למרות ההבדל הרב בשנים. המיני כובש את הארץ בסערה, ואפשר להכינו במחיר בדיחה.

בשימוש חוזר. בסוף שנות ה-60 המיני היה קצר וצר, או בדוגמות טרפו. היום הדבר שונה.

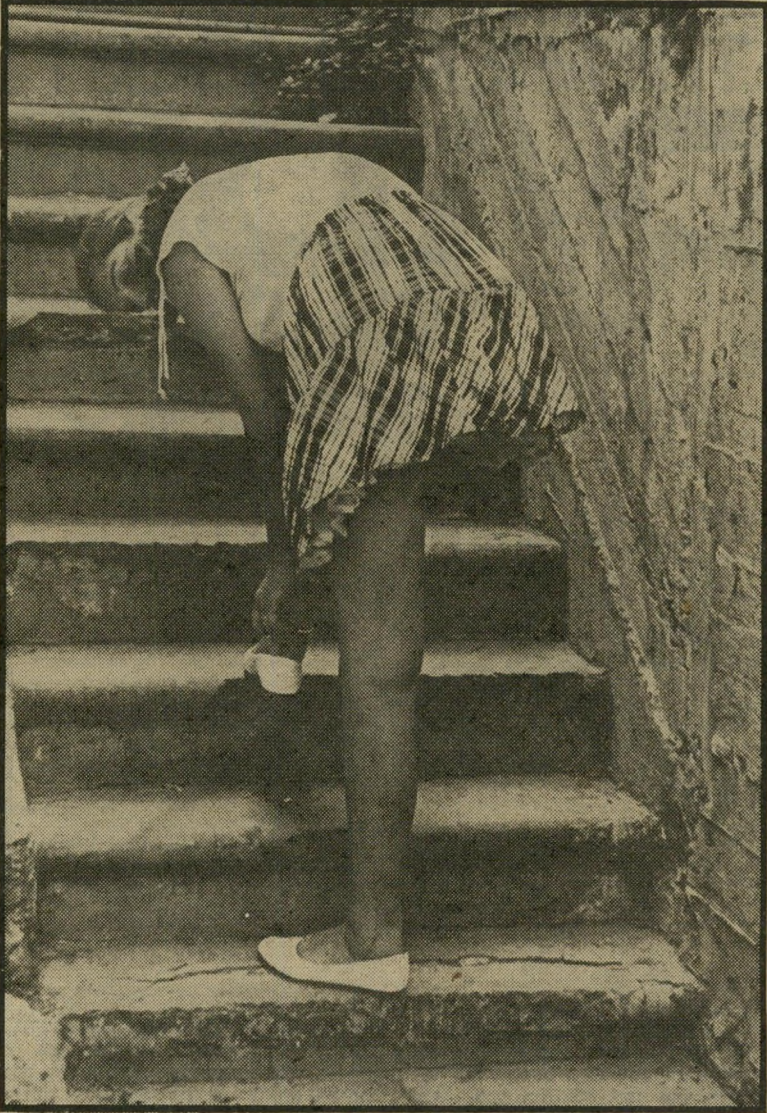
ילדות

אמריקאיות

ל מי מאיתנו לא הודבק פעם תואר-הלעג אספנית? מסתבר שלתכונה זו יש גם תוצאות שימושיות. הן הבאות לידי ביטוי בניצול שמלות ישנות של ילדות.

הרעיון שמור לטובה קידר, שהסכימה לחלק אותו עימנו. כל שעלינו לעשות הוא פשוט ביותר.

יש לחפש בכיודעם שמלה ישנה של בתנו או אחותנו. אם אין, אפשר לרוץ למטה לשמע קריאתו של האלטר-זאכן, או לכתת רגליים בשווקים, לחטט ולמצוא שמלת-ילדה, שבוודאי עולה פרוטות. פורמים את התפר במותניים ומשאירים את הכיווך הקיים. אם אין כיווך מוסיפים גומי באיזור המותניים — והחצאית מוכנה. להפתעתכן תגלנה שבפרופורציה לגופן יש לילדות מותן רחבה יחסית, ובי רוב המיקרים גודל המותן של שימלת-ילדה מתאים גם למבוגרת. אם תפולנה לידיכן שמלות אמריקאיות של ילדות משנות ה-50 תגלנה שהיתה להן תחתית, והן היו עשויות מבדים יפה-פיים של טפטה וכותנה.